ende Lovgivning er fuldkommen tilstrækkelig til at fremskaffe Alt, hvad der overhovedet kan skaffes, med Hensyn til Veianlæg og Vandledninger. Jeg vil dertil føie, at det Forslag, som her fremtræder, i alt Fald ikke er skikket til at afhjælpe de Mangler, som det ærede Medlem mener ligge i Loven. Det vil nemlig ikke kunne hjælpe Noget, at Landvæsenskommissionen foretager en Overveielse, men Andet forlanger det ærede Medlem ikke. Der udkræves tillige, at der tillægges dem Magt til at træffe en Afgjørelse, og i den Henseende skjønner jeg ikke rettere, end at det ærede Medlem er blevet staaende lidt for tidlig ved at udtage Bestemmelserne af Loven af 1845; thi netop det Punkt, hvori Landvæsenskommissionens Bemyndigelse til at afgjøre disse Sager indeholdes, har det ærede Medlem udeladt. Dernæst angaar dette Forslag heller ikke andre end de Tilfælde, hvori det har været nødvendigt at tilkalde Landvæsenskommissionen, medens de samme Spørgsmaal jo ogsaa kunne fremkomme, hvor den ikke har været tilstede. Der vil man altsaa blive henvist til at benytte ikke blot den Sands for den Slags Ting, som det praktiske Liv giver, men ogsaa de Midler, som Lovgivningen i Øvrigt anviser; man vil der gaa den Vei, som er anvist, at man skal gaa, naar der er Spørgsmaal om Afgjørelser af den Slags. Naar Lovgivningens almindelige Regler skulle anvendes paa disse Forhold, tror jeg, man vil komme til at erkjende, at man ikke kan blive staaende ved dette Forslag, men i det Hele maa henvise til det Bestaaende, som man da maa lade den praktiske Sands i Livet anvende paa de givne Forhold. Derfor tror jeg at maatte fraraade det ærede Thing at følge Forslagsstilleren under Nr. 5. Ved Forslaget under Nr. 6 til § 6, der paa en vis Maade hænger sammen med Forslagene under Nr. 9 og 10 til § 19, er jeg nødsaget til igjen at fremhæve den overordentlig betydelige Forskjel, der i Princippet er imellem Beskyttelsesdiger og Inddæmningsdiger. Jeg skal gjentage, hvad jeg tillod mig at sige forrige Gang, at der er den meget væsentlige Forskjel imellem dem, at, medens man i det ene Tilfælde er i Stand til at paavise en Fordel, som de paagjældende Grundeiere, hvem man tvinger til at deltage i Bekostningen, utvivlsomt ville have af Foretagendet, er det derimod, naar der er Tale om Inddæmningsdiger, Spørgsmaal om at tvinge Folk til at gaa ind paa en mere eller mindre prekær Spekulation, forinden det er afgjort, om denne Spekulation vil lykkes eller ikke. Denne store Forskjel er ikke alene bleven fastholdt i hele vor Lovgivning, men den er ogsaa bleven meget bestemt og meget fremtrædende fastholdt under hele Behandlingen af dette Lovforslag i det andet Thing. Dertil kommer den meget væsentlige Forskjel, at der ved Inddæmningsdiger, som aldrig kunne opføres uden Statens Tilladelse, altid gaar forud enten en frivillig Akkord eller en Landvæsenskommission, hvorved Forholdet til de tilstødende Grundeiere fastslaas, og jeg har væsentlig imod det Forslag, som her findes under Nr. 6, at man giver Leilighed til paa et senere Stadium at kunne faae dette Forhold, hvad enten det beror paa en privat Kontrakt eller paa en Landvæsenskommmissionskjendelse, forandret. Dette tror jeg ikke, nærmere beset, kan forsvares, og jeg er for mit Vedkommende overbevist om, at det ikke kun sættes igjennem. Det Samme gjælder for en meget væsentlig Del om Ændringsforslagene under Nr. 9 og 10. En af de Forbedringer, der i det andet Thing er gjort i mit oprindelige Lovforslag, er den, at, medens Forholdet efter dette stod noget vagere hen, er der blevet sat aldeles bestemte Grændser i Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger efter Behandlingen i Landsthinget. Dersom disse Forslag skulde blive vedtagne, er det aldeles det Samme som at sige, at den Forskjel, der i Lovforslaget er gjort imellem Inddæmningsdiger og Beskyttelsesdiger, Intet betyder, thi De ville mine Herrer, ikke let nogensinde kunne finde et Inddæmningsdige, som ikke tillige kan beskytte i alt Fald nogen allerede gammel Jord. Det skulde da være et saadant Tilfælde, at der var en Bugt af Havet eller af en Fjord, som gik ind imellem meget høie Brinker; i saa Fald kunde man maaske sige, at intet af den ældre Jord blev beskyllet, men, saaledes som Forholdene i Almindelighed ere, vil man, naar man blot nøies med at sige, at Inddæmningsdiget tillige skulde beskytte ældre Jord, derigjennem hæve ethvertfomhelst Inddæmningsdige til tillige at være et Beskyttelsesdige. Dette kan ikke være rigtigt, og det er i alt Fald aldeles uforligeligt baade med hele den ældre Lovgivning og med dette Lovforslag. Det er allerede en Udvidelse fra, hvad man fra Landsthingets Side med stor Styrke hævdede, nemlig at disse Inddæmningsdiger overhovedet ikke maatte komme med i Betragtning, at man er gaaet ind paa, at det ved Landvæsenskommisionens Kjendelse kan afgjøres, om det væsentlige Diemed med et Dige er Inddæmning eller Beskyttelse, og netop for ikke at gjøre Vanskeligheder i denne Henseende, er der efter Forslag af mig indsat de Ord, at det, at et Vandareal blev inddæmmet, ikke i og for sig skulde være tilstrækkeligt til at forhindre, at nærværende Lovs Bestemmelser kunde komme til Anvendelse paa et Dige, naar det maatte erkjendes, at det væsentligste Diemed med Diget dog var at beskytte Land. Jeg siger altsaa, at de Herrer, som ønske at se Lovforslaget ført igjennem, maa stemme imod Ændringsforslagene under Nr. 9 og Nr. 10, thi jeg troer hverken, at de ere rigtige, eller at jeg vil være i Stand til at kunne sætte dem igjennem. Jeg skal nu vende tilbage til de Forslag, som ere stillede under Nr. 7 og Nr. 8. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 7, maa jeg sige, at jeg ikke troer, man gjør vel i at forandre en Regel, som i lignende Forhold allerede gjennem